

En Wisa

om

de lustiga

Flyttfoglarne,

eller

Stockholms-Flickorne

i deras oskuld, herrlighet och
glans under de muntra
Flyttningsdagarne.

(Mel.: Kung Beles Söner etc. etc.)

SEDERHOLM,
hos LUDV. WESTERBERG, 1833.

V box 39: 1163

Den ljuswa flyttning är nu inne,
De täcla små nu frihet fått;
I hvarje gathörn wi nu finne
En ofskuld, om wi wänta blott; —
Ja, fast det regnar, de framträffa;
På bron, i gränder och på torg; —
Ja, flickorne de äro raska; —
Nu glömma de ett halst års sorg! —

Nu äro de så söta, granna,
Med Franska handskar, Tyska skor,
Och lockar omkring hals och panna
Och ikring rosenkinder flor.
De dölja nu i granna kläder
Behagen, som naturen gett,
De trotsa modigt wind och wäder,
Och le åt wäta, köld och swett.

Den ljuswa friheten att njuta,
Är deras önskan nu och mål,
Ej njutningen med dem får pruta,
Ibrustets warning de ej tål;

Nej, rafa! . . . så är dagens lösen,
Njut! — ropar nu en hvar minut,
Och villigt följer ofskuldslösen
Dess först, tillis friheten är slut.

"Ja, njut!" så hvisflar hvarje gumma
Med bakelser uti sin korg,
Fruktmånglerstor sitt: "köp!" frambrunna
På gator, broar och på torg;
Och stickorna de hbra bönen,
Och köpa äpplen och klenett,
Ty wäglas bbr ju halfårslönen,
Som lättast sker på detta sätt.

I tolswor lönen snart förwandlas; —
Snart kassan blir så dryg, så tjock,
Med klädesmåklerskar nu handlas,
Fbrutan prut och mycket lock,
En klädning köps till Söndagsdansen.
Och sidenstrumpor, fast med hål;
Ja, allt, som kan förbätra glansen,
Så länge halfårslön förflår.

Sen byts, — Mot nya hwardagskläder,
Tillbytes nu en gammal schawl
Och dansskor med blott ofwanläder; —

Ty såbna höfves wid en bal; —
Flanellkjolen byts mot blekta blommor,
Att pryda barmen, pryda hår; —
"Ej kjolen behöfs; wi så ju sommar,
Sen wi haft winter blott och wår!"

Se Kjerstin, som blott hår har varit
Ett halfår, och har lärt sig wett,
Som hår så mycket har erfarit,
Som hår så mycken bildning sett,
Bortbyter nu sin wadmalsströbja
Och sina starka landboskor,
Ett snöbelif kan behagen hbjä
Uti siskjolen, tunn som skor.

Och Lotta, som tjent hos Baronen,
Af matmorn fick hon ringa lön;
Men mer af Sonen med galonen,
Ty fast ej adlig, war hon skön!
Hon till Mamsell will awancera,
Hon köper kappa, hatt och kam; —
Hon tänker ej att mera tjena; —
Nej! hon byrt rum hos en Madam.
Så granna, fina, som en fröken! —
De promenera, ack! de små,

I slaff och uti wätkafft töken
Nu med den nya grannlät på! —
De trippa, glamma, spritta, mysa
Och frbjdas hjertligt åt sin glans!
Att några dar på Norrebro lysa,
Med halfårs möda det ju wanns?

Ej Opran kunna de försaka; —
Nej, se hurn klädning Sappho har!
Är sen en tolfwa än tillbaka,
KonfektMamselln den säkert tar;
Jag icke wet hwar sen de hwila,
Kanske att mången mö då än
Ej wet hwarthän, som hon skall ila
För'n hon fått i en gästfri wän. —

Så swunnen är den första dagen,
Så rik på nöje och på frbjd;
Den andra swider ofta magen,
Då är för lust man mindre böjd; —
Men hwad skall man då företaga? — —
Jo, först blir då ett samtal fördt
Om fordna Matmors kost och aga,
Om hwad man wet, och sett och hört.

Hur många pigor, som de hade,

på stället der man förut war,
Om hwad hushålleriskan hon sade
Om hwad i städsel fått man har,
Hur ofta som man bytt och twättat,
I hwem som Dotteren war får,
Om hwad betjenten har berättat,
Hur söt den unga Herren är.

Så wandra de nu och försöka
Att döra någon med sin glans,
Att swunna kasan åter öka,
På krona tänks ej, ej på frans!
Nej nu de wilja obserweras
Och skådas utaf Herrar blott,
Detalas, klappas, kurtiseras,
Och så sött win och annat godt! —

Och nattlogie de icke glömma, —
(Hwar ungdom får det lätt min sann!)
För henne många Herrar ömma,
Om sång ej miste gå hon kan; —
Nej, hon så härligt blir trakterad,
Med qwällward, win och med konfekt
Och kyssst och smekt och kurtiserad,
Tills hon af morgonen blir wäckt.

Nu Söndan kommer! — ej de tänka
På Kyrka nu, och ej på Prest;
De hoppas Herrarne tacks stänka
Att dem biljett till quallsens fest,
Man tänker nu på sina kläder,
På älskare och vackra pas,
Tills man i Balkammarn inträder,
Der man skall roligheten ha.

På Balen swängs uti anglåsen,
Der flyges i en wingad wals,
Der drickes, skrattas, göres wåsen,
Der blottas swettig liljehals;
Der kurtiseras, engageras,
Ty Fria Walet gäller där
Win drickes, och konfekt serweras,
Tills slutligen det dådan bår.

Se'n hwilas tills den andra dagen,
Hwar? — jag ju sagt, jag det ej wet!
Se'n styrkes kassan, smörjes magen,
Sist wandrar man nu med förtret
Uti den nya tjensten. — Sågen
I flickor, om I roligt hast,
Männ' I den rolighet uppvågen
Med halfårs mödas afnött kraft? —